

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.350/2020/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Vígvári Katalin ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - a dr. Máriás Julianna ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 13.P.20.325/2020/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60 000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget, az államnak pedig - külön felhívásra - 80 000 (nyolcvanezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

- [1] A felperes H. polgármestere, aki H. Helyi Választási Bizottságának 2014. október 12-én hozott 47/2014. (X.12.) határozata szerint 2014 októberében - még polgármesterjelöltként - olyan anyagi jellegű ígéreteket helyezett kilátásba a megválasztása esetére (például baráti kölcsön, ingyen tűzifa az azt igénylőknek és rászorulóknak), amelyek sértik a választás tisztaságát, és nem egyeztethetők össze a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás választási törvényben foglalt alapelvével. A felperes a „B-i ...” című folyóirat 2019. október havi számában jelentette be, hogy a 2019. október 13. napjára kitűzött önkormányzati választáson ismét versenybe száll a falu polgármesteri tiszttségéért, egyben bírálta a másik polgármesterjelölt: **K. I-né D. É.** programját.
- [2] Az alperes, aki 2017 nyarán költözött H-ra, 2019 őszén Facebook csoportot hozott létre azért, hogy a falu lakosai számára biztosítsa a közérdekű információcsere lehetőségét. A „H. ...” elnevezés alatt 136 taggal működő csoportban 2019. október 7-én két levelet tett közzé az alábbi szöveggel: „Nem tudom, hányan láttátok ezt, én a postaládámban találtam. Érdekes elolvasni! Kérlek, osszátok minél több embernek!”
- [3] Az egyik levél (a továbbiakban: az első levél) szövege a következő: „Elég-e a pótkocsi nyárfa a választásokra? Természetesen nem, de, hogy tudjuk, ki mennyit lopott az elmúlt négy évben (is!!) kezdjük el az elején... Majd mindenki tudja, hogy a múltkori szavazáskor 5 000 Ft-ot ért egy fotó a polgármesterre leadott szavazatáról, az idén biztos emeli majd, bár amilyen fukar, lehet úgy van, hogy a falunapi ingyen kaja most legyen mindenkinek elég. Az elmúlt uralkodása alatt, ugye két éve

a kormány rendezte a falu 160 milliós hiányát, hátha fejlődünk valamit. A kérdés, hogy lett ebből a falunak 45 milliónyi hiánya, L-nak meg plusz 300 milliója? A válasz egyszerű, hagytuk neki, hagyta a képviselő-testület, aki mindent aláírt neki, mindent elnézett. Amikor pedig le akartak mondani, elég volt egy kis fenyegetés, és már el is párologtak.... Hiába, mert köti őket az esküjük, számonkérhetők miket szavaztak meg és herdáltak el. Ki is lehet a hüvösön ezeket pihenni... Épült sok minden, mint bowlingpálya meg ravatalozó, természetesen aki mindent (is!!) tud, annak nem kell engedély. Ezért a bírságot meg mi fizetjük, csekély 8 millió, és ugye a szabályok szerinti átalakítás sincs ingyért, csak L-nak. A telkén felépült tájház meg minden ami kell, (fa volt hozzá, emlékszünk az RTL-n ment, hogy a közmunkás neki dolgozik az állam pénzén, a fa meg megy neki, ezt is fizette az önkormányzat) a település bérlő tőle, bár a kulcs nála van, és nem adja oda... mire is jó az egész? Miközben a személyi megalománia keretében a ravatalozóból Emlékezet Háza lett, a fiatalokat meg zárt ajtók mögött erővel tanítja táncolni... Van aki szembeszállt, például **J. A.** volt jegyző. Őt se megvenni, se megijeszteni nem tudta, az eredmény: végre kiderült pár dolog, a polgármester vesztett, az emiatt megítélt 22 milliót meg ismét fizesse a falu, hiszen oly szegény. Lassan meg is lesz a 45 milliónk. Na és hogy kereshetett ezalatt szegény polgármesterünk 300 milliót legalább... egyszerűen lenyúlta a falu homokbányáját. Kifigyelte a lehetőséget, mint autópályaépítés, felmondta a bérlő szerződését, a képviselők megszavazták (mert ugye minek bánya a falunak), hogy legyen az övé, a körötte levő földek tulajdonosait meg megfenyegette az önkormányzat, hogy a gatyájukat is lebírságolja a parlagfü miatt, kivéve ha (főleg az öregek) azt az önkormányzatnak adják ingyen. Az már érdekes dolog, hogy mire a szerződéseket aláírták, már L-unk és csemetéi lettek a tulajdonosok. Csemetéi is egyre gyarapodnak, nem hiába a nagy természete, az se baj, hogy egy kicsit fogyatékos az anya, vesz egy szekeret, és megoldódik a gond... Az eladott homok után maradt pénzből pedig kap mindenki egy tányér levest, és ha jól szavaztok, még 4 évet meg pár millió adósságot... Jó étvágyat!"

- [4] A másik levél (a továbbiakban: a második levél) így szól: „Tisztelt Polgármesterjelölt Asszony! Úgy gondolom, a falu többségének nevében is gratulálhatok, amiért merete vállalni a megmérettetést és a vele járó kellemetlenségeket „Uralkodónkkal” szemben az ideai választáson. Minden értelmes fórumon olvasható, hogy a politikusoknak nagyobb küszöbvel kell rendelkezniük a választópolgárok és más jelöltek megnyilatkozásait is illetően. Olvasva a király és udvartartása „levelét,” remélem ezt az alpári stílust nem veszi fel. Az hóbörög és személyeskedik, akit az összes szélsőjobboldali pártból kirúgtak (mint MIÉP), vagy fel sem vettek (JOBBIK), mert szalonképtelen volt és gátlástalan. Akkor lett volna korrekt, ha az eredményeket sorolja (nincs neki, illetve ami van, az több millióba került eddig nekünk), és az elképzeléseit adja elő (azt, hogy még mennyit lop, érthetően nem írja le). Remélve, hogy a józan ész kerekedik felül, és nem a diktátorunk marad a székben, kérdezem, hogy polgármestersége esetén az alábbi pár dologgal mit kíván tenni?

1) Elszámoltatása a képviselőknek anyagi és büntetőjogilag:

- bányaeladás (-300 millió a falunak)
- engedély nélküli építkezések jóváhagyása (bowlingpálya pl.),
- szabálytalan szerződések (tájház bérlése a semmiért pl.),
- magánszemélyeknek kölcsönadás, több millió forint,

2) elszámoltatása a polgármesternek a fenti kérdéseken túl, pl. közmunkások dolgoztatása saját célra saját ingatlanon (legyen az térkő vagy fa), szabálytalan tevékenység mindenben, amihez csak köze van.

Bízom sikerében és abban, hogy ki meri engedni az elszámolás szellemét a palackból végre is B-on is, amihez csatlakozhatunk."

- [5] A felperes 2019. október 9-én levélben értesítette az alperest arról, hogy álláspontja szerint ő és a levelek megosztói bűncselekményt követtek el vele szemben, ezért büntetőeljárás megindítását

helyezte kilátásba. Az alperes a bejegyzést jelen per megindítását követően eltávolította, azt addig 49 tag látta és 1 tag osztotta meg.

- [6] A felperes keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes a levelek közzétételével megsértette a jóhírnévhez és a becsülethez fűződő jogait. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint kötelezze őt elégtételadásra, a Facebook csoport törlésére, továbbá 1 000 000 Ft sérelemdíj és járulécai megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy a közzétett levelek szerint bűncselekményeket követett el, amely valótlan, e hamis tényállításokat és az erre alapított, indokolatlanul bántó véleményeket pedig egy közszereplő sem köteles eltűnni.
- [7] Az alperes elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte, arra hivatkozott ugyanis, hogy a felperes nem az ellen indított pert, akivel szemben az igénye érvényesíthető, mert a leveleket nem ő írta. A másodlagos ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, úgy érvelt ugyanis, hogy a közzétett levelek nem sértik a felperes személyiségi jogait, hanem csupán politikai véleményt fogalmaznak meg, amelyet egy közszereplő - különösen választási kampány idején - tűnni köteles.
- [8] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 320 000 Ft perköltséget, az államnak pedig -külön felhívásra - 60 000 Ft feljegyzett kereseti illetéket.
- [9] A határozatát azzal indokolta, hogy az alperes alap nélkül kérte az eljárás megszüntetését, hiszen egyrészt a passzív perbeli legitimáció hiánya esetén a keresetet érdemben kell elutasítani, másrészt az alperessel szemben az igény érvényesíthető volt, mert a sérelmezett bejegyzést ő tette közzé, a bejegyzéssel érintett Facebook csoportot pedig szintén ő tartja fenn. Ezért a keresetet érdemben vizsgálta, amelynek során a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban a Ptk.) 2:44. §-a, 2:45. §-a, az Alkotmánybíróság 3329/2017. (XII. 8.) AB határozata és a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás alapján a sérelmezett közlést a maga egészében vette figyelembe, annak egyes részeit ugyanis nem lehetett kiragadni a szöveggörnyezetükből. Értékelte, hogy a keresettel érintett kijelentések közügyekre vonatkoztak, és választási kampányban, azaz olyan időszakban hangzottak el, amikor a közszereplők fokozott tűrési kötelezettsége még magasabbra emelkedik. Úgy foglalt állást, hogy a levelek írója a faluban közszájon forgó valós vagy általa valósnak vélt tényekről, eseményekről, jelenségekről formálta meg saját véleményét, és ezekből vont le következtetéseket. A közlések nem tartalmaztak olyan állítást, hogy a felperes bűncselekményt követett el, és nem lépték át a közügyekkel kapcsolatos véleménynyilvánítás tág határait sem, hiszen nem sértették a felperes emberi méltóságát, és nem érintették a felperes magán- és családi életét. Az első levél azon szövegrészét, amely szerint „Csemetái is egyre gyarapodnak, nem hiába a nagy természete, az se baj, hogy egy kicsit fogyatékos az anya, vesz egy szekeret, és megoldódik a gond...” önmagában értelmezhetetlennek találta, kifejtette ugyanakkor, hogy amennyiben ez a közlés a felperes hozzátartozóira utalna, akkor nem a felperest illeti meg a személyiségvédelem. Érvelése szerint az első levél valós tényként utalt arra, hogy a felperest a helyi választási bizottság egyszer már elmarasztalta a választás tisztaságának megsértéséért. A második levél kapcsán rámutatott, hogy annak címzettje nem is a felperes, hanem a kihívója: **K. I-né** volt, akiről a választási kampányban a felperes is hosszú politikai véleményt fogalmazott meg a „B. ...” című kiadványban. Mindezekre tekintettel úgy ítélte meg, hogy a felperesnek közszereplőként tűnnie kell a levelekben foglalt politikai véleménynyilvánítást, így a keresetet elutasította.
- [10] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes jogi képviselői munkadíjából álló perköltségének és a feljegyzett kereseti illetéknek a megfizetésére.

- [11] A felperes a fellebbezésében azt kérte, hogy az ítélet tábla - a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a), b), c) és d) pontjaiban foglalt felülbírálati jogkörben eljárva - elsődlegesen változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, és adjon helyt a keresetnek, másodlagosan pedig helyezze azt hatályon kívül, és utasítsa az elsőfokú bíróságot új tárgyalásra és új határozat hozatalára. Arra hivatkozott, hogy az alperes a levelek közzétételével bűncselekmény elkövetésével vádolta meg őt, ezért a sérelmezett közlések külön-külön és a maguk egészében is sértik a személyiségi jogait. Az, hogy mindez választási kampány során történt, nem érinti a jogsértést, hiszen a kijelentések nem véleményt fejeztek ki, hanem hamis tényállításokat tartalmaztak, amelyek a családját is megsértették. Ezt egy közszereplő sem köteles eltűnni. Ezért az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, tévesen utasította el a keresetét.
- [12] Alap nélkül minősítette értelmezhetetlennek a közlés elsőfokú ítéletben idézett részét. Amennyiben értelmezési nehézségei voltak, szakértőt kellett volna kirendelnie. Az a kijelentés, amely szerint „nagy a természete”, nagy és válogatás nélküli szexuális étvágyra utal. Az azonban, hogy neki hat gyermeke van, nem elítélendő, hanem épp ellenkezőleg: tiszteletet érdemel. Az a szövegrész, amely szerint „kicsit fogyatékos az anya”, súlyosan sérti a magánéletét, mint ahogy az a kijelentés is, amely szerint probléma esetén „vesz neki egy szekeret”, ez ugyanis azt fejezi ki, hogy a gondokat autóvásárlással oldja meg. Mindez nemcsak a gyermekeinek anyját sérti, hanem őt magát is.
- [13] A sérelmezett közléseknek nem volt semmiféle valóságalapjuk, így azok nem függtek össze a helyi választási bizottság 2014. évi határozatával sem. Az az anyagi segítség ugyanakkor, amiért a választási bizottság elmarasztalta őt, nem a választáshoz kapcsolódott, ugyanis ő már 10 éve segíti a falu szegényeit. Erre tekintettel az alperes kellő tényalap nélkül tette közzé a leveleket, és jogsértő módon biztatta a Facebook csoport tagjait a levelek megosztására. Az, hogy utóbb jelentős többséggel polgármesterré választották, csak részben nyújtott elégtételt neki, a levelekben foglalt hamis állítások ugyanis a személyének széleskörű ismertsége folytán az Egyesült Államokba is eljutottak.
- [14] A 7/2014. (III.17.) és a 13/2014. (IV.18.) AB határozatok, továbbá a BH2011.186., BDT2014.3130., BDT2011.2592. és BDT2005.1278. szám alatt közzétett eseti döntések alapján kifejtette, hogy a közszereplők túrési kötelezettsége nem terjed ki a hamis tényállításokra és azokra a valótlan állításokra, amelyek büntetőeljárás alapját képezhetik, ilyen esetben tehát a közszereplői minőség nem zárja ki a személyiségvédelmet. Utalt rá, hogy az általa alkalmazni kért jogkövetkezmények sem eltúlzottak, hiszen a levelek jelentős súlyú bűncselekményekkel vádolták őt, az alperes súlyosan rosszhiszemű módon járt el, az okozott jogsérelem pedig szintén komoly mértékű, így a keresete a bírói gyakorlattal is összhangban áll.
- [15] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira hivatkozással.
- [16] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül (Pp. 370. §-ának (1) bekezdése), nem észlelt ugyanis olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést, amely okot adott volna a korlátok átlépésére (Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései). Ezért - a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a), b), c) és d) pontjaiban írt felülbírálati jogkörében eljárva - abban foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben foglalt indokok miatt tévesen utasította-e el a keresetet. Ennek eredményeként a fellebbezést alaptalannak találta.
- [17] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges körben feltárta, és a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján, helyesen állapította meg, ezért a felperes alap nélkül kérte annak

kiegészítését és módosítását. E tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy az alperes a sérelmezett levelek közzétételével nem sértette meg a felperes személyiségi jogait. Az ítéletábra egyetért az elsőfokú határozatban kifejtett indokokkal is, amelyeket nem kíván megismételni, a fellebbezés kapcsán ugyanakkor az alábbiakat emeli ki.

- [18] A per során mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett kijelentések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e. A valótlan, illetve a való tény hamis színben feltüntető, sértő tényállítás ugyanis a felperes jóhírnevét, az indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás pedig a felperes becsületét sérthette meg (Ptk. 2:45. §-a). Ennek eldöntése érdekében fel kellett tárni a közlések valós tartalmát, amelynek során a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás szerint a kijelentéseket a maguk egészében kellett megvizsgálni, az azokban foglalt kifejezéseket pedig nem a formális megjelenésük, hanem a valóságos tartalmuk szerint, a szavak általánosan elfogadott jelentését alapul véve kellett figyelembe venni.
- [19] E vizsgálat alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a közlések a köztisztiséget betöltő felperes polgármesterként kifejtett tevékenységére vonatkoztak. Mindez vitán felül közügyet érintett, hiszen - ahogy azt az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III.7.) AB határozat indokolásának 48. pontjában kifejtette - a köztisztiséget betöltőkre vonatkozó beszéd a politikai véleménynyilvánítás központi alkotóeleme, a közügyek megvitatásának ugyanis lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások. Ezért a közlések a 13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolásának 39. pontja alapján automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalom alá kerültek, hiszen a közügyek megvitatásának lehetőségét széles körben biztosítani kell, ez ugyanis a közhatalom és a közhatalmat gyakorlók ellenőrzésének, ellenőrizhetőségének egyik legfőbb garanciája, amely egy plurális alapokra épülő társadalom demokratikus és nyílt működéséhez nélkülözhetetlen követelmény.
- [20] A közlések valós tartalmának megállapítása során ugyanakkor figyelemmel kellett lenni azok körülményeire, kontextusára, apóójára is (13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolásának 39. pontja), így mérlegelési körbe kellett vonni azt, hogy ebben az időszakban választási kampány folyt, amelyben mind a felperes, mind pedig a második levél közvetlen címzettje: **K. I-né** jelöltként vett részt. Márpedig - az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint - a választási kampány olyan szituáció, amelynek során a lehető legerősebben jönnek számításba a közügyek minél szabadabb vitája melletti érvek, és ahol leginkább helye van a politikai programokról és a jelöltek alkalmasságáról vallott vélemények akár túlzó, felfokozott megfogalmazásának, tekintettel arra is, hogy ezen időszak alatt a cáfolat vagy ellenvélemény kifejtésének is jelentős tere nyílik (31/2014. (X. 9.) AB határozat indokolásának 30. pontja, 5/2015. (II. 25.) AB határozat indokolásának 28. pontja, 9/2015. (IV. 23.) AB határozat indokolásának 35. és 43. pontjai).
- [21] Mivel a sérelmezett levelek a választási kampány során, ahhoz kapcsolódóan jellemezték az egyik jelölt: a felperes köztisztiságban végzett tevékenységét és köztisztiségre való alkalmasságát, az ítéletábra alkalmazhatónak találta a 3017/2018. (IV.09.) és a 3240/2019. (X.17.) AB határozatokban kifejtett jogelveket. Ezért nem csupán a bizonyíthatósági teszt automatikus alkalmazásával kellett eldönteni azt, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e, hanem figyelembe kellett venni azt is, hogy e megnyilatkozásoknak a közügyek vitája, kiváltképp a kampány sajátosságaira tekintettel észszerűen tulajdonítható-e olyan jelentés, amely szerint a közléseket a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként (nem pedig szó szerint) értelmezik (3017/2018. (IV.09.) AB határozat indokolásának 29. pontja, 3240/2019. (X.17.) AB határozat indokolásának 30. pontja).

- [22] Erre tekintettel helytálló az elsőfokú ítélet azon következtetése, hogy a sérelmezett levelek összességében a felperes köztisztvisélre való alkalmassága tárgyában megfogalmazott politikai vélemények voltak, azok ugyanis valóban csupán annyit fejeztek ki, hogy a szerző szerint a felperes visszaélt a közhatalmával, továbbá nem megfelelő módon, szabálytalanul gazdálkodott az önkormányzat vagyonaival, miközben ő maga és a gyermekei egyre vagyonosabbak lettek. Ezek az általánosságban megfogalmazott közlések nem jelentik azt, hogy akár a szerző, akár a leveleket az interneten közzétevő alperes egy vagy több meghatározott bűncselekmény elkövetésével vádolta meg a felperest, hiszen e kijelentések nem tartalmaztak konkrétumokat, így azokat a 13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolásának 41. pontja alapján sem lehet tényállításnak tekinteni. Ezért a sérelmezett közlések észszerűen nem értékelhetőek másként, mint egy választási kampány során elhangzott, felfokozott és sarkos hangvételű, de csupán általánosságokat tartalmazó kritika, amely nem lépi át a közszereplőkkel szemben megengedett véleménynyilvánítás tág határait, így nem sérti a felperes személyiségi jogait.
- [23] Mindez igaz az első levél azon szövegrészére is, amely szerint a felperes „csemetéi is egyre gyarapodnak, nem hiába a nagy természete, az se baj, hogy egy kicsit fogyatékos az anya, vesz egy szekeret, és megoldódik a gond...” Egyetértett ugyanis az ítéletábró az elsőfokú bíróság azon következtetésével, hogy a közlés ezen része egész egyszerűen nem értelmezhető. Azt, hogy e szövegrész mit jelent, nem szakértő útján kellett megállapítani, mert ehhez nem különleges szakértelemre, hanem arra lett volna szükség, hogy azt egy átlagolvasó a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján képes legyen értelmezni. Ez azonban nem volt lehetséges, hiszen a szövegrészből csupán annyi volt leszűrhető, hogy a szerző szerint a felperesnek „nagy a természete” és a gyermekeinek anyja „fogyatékos.” Kétségtelen, hogy a „nagy természet” a „csemete” szó társaságában valóban a felperes szexuális étvágyára utalhatott, amely mögött az a tény állhat, hogy a felperesnek - a fellebbezés szerint - hat gyermeke van. Ilyen kontextusban azonban a „nagy természetű” kifejezés - a fellebbezési érveléssel egyezően - nem minősíthető sértőnek. Becsületsértő tartalma legfeljebb annak lehet, hogy a szerző a felperes gyermekeinek anyját „fogyatékosként” jellemezte, amely viszont nem érinti a felperes személyiségi jogait, az anyát ért esetleges sérelem miatt pedig a felperes nem kérhetett személyiségvédelmet, e jogot ugyanis csak az anyaként említett személy gyakorolhatta volna (Ptk. 2:54. §-ának (1) bekezdése). Egyebekben a közlés ezen része egy átlagolvasó számára nem volt értelmezhető, hiszen az, hogy miféle „gondot” old meg a felperes egy „szeker” megvásárlásával, a szövegből nem derült ki, csupán annyi volt megállapítható, hogy a szerző szerint a felperes a gyermekei anyjának „szekeret” vásárolt, ez azonban nem bír sértő tartalommal. Ezért e szövegrésszel sem a szerző, sem pedig a levelet az interneten közzétevő alperes nem sértette meg a felperes személyiségi jogait.
- [24] Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozott jogszabályi rendelkezések megsértése nélkül, jogszerűen utasította el a keresetet. A döntése nem volt ellentétes a felperes által felhívott alkotmánybírósági és rendes bírósági határozatokkal sem. E utóbbiak közül azok, amelyek polgári jogi jogterületen születtek, eltérő tényálláson alapultak, a BH2011.186. számú határozat pedig nem a személyiségi jogsértésért való polgári jogi felelősség, hanem az ilyen jogsérelmekkel kapcsolatos büntetőjogi felelősség feltételeire vonatkozik, így e határozatokat jelen perben nem lehetett alkalmazni.
- [25] A kifejtett okok miatt az ítéletábró az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [26] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a feljegyzett fellebbezési illetéknek és az alperes jogi képviselői munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére (Pp. 83. §-

ának (1) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése). Ez utóbbi összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-ának (2) bekezdése alapján - a csatolt ügyvédi megbízási szerződéstől eltérően - 80 000 Ft-ban határozta meg, ez állt ugyanis arányban a jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel, hiszen a fellebbezési ellenkérelmében csupán megismételte az elsőfokú eljárás során megtett nyilatkozatait. Ezen összegre az ítéltábla a jogi képviselő alanyi mentessége folytán nem számított fel általános forgalmi adót.

Debrecen, 2021. február 4.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Pribula László s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-